

Projekt UŽ jsem čtenář – knižka pro prvníáčka
Žáci 1. D ZŠ Gutha-Jarkovského Kostelec nad Orlicí přišli s panem učitelem Mgr. Jiřím Pavlou na celé dopoledne v úterý 12.05. do dětského oddělení knihovny na interaktivní dílnu ke knize Marky Mikové PIP – PAPOUŠEK TO VÍ LIP. Svůj dárek, knihy, si děti v zálepené krabici do ozdobného papíru zabalily společně samy, a pak jako mandalu si ho zase samy společně rozbalyly. Každému jsme slavnostně předala čtenářský glejt a stejnou knihu, s kterou jsme si hráli.

Na interaktivní dílnu přišli i žáci 1. B
Na interaktivní dílnu přišli i žáci 1. B ZŠ Gutha-Jarkovského Kostelec nad Orlicí. Čtením z knihy Marky Mikové PIP – PAPOUŠEK TO VÍ LIP jsem dětem z 1. B představila hlavní ptáčí hrdiny, papouška Jedlíka, papouška Nočníka, papouška Vodního a papouška Záchranáře. Plyšový papoušek, maskot naší akce, Oskar, tak si papouška děti samy pojmenovaly, si s nimi povídali, protože byl na baterky. Dokázal po dětech opakovat slova i celé věty. Všechny čtyři papoušky si děti podle své představy nebo inspirování ilustracemi z knihy ilustrátora Martina Krkoška nakreslily pastelkami. Některé si stihly nakreslit i plyšového papouška Oskara nebo svého vymyšleného. Příběh z knihy jsem jim pouze nastínila, ale detaily příběhu, a jak detektivní příběh dopadne, si děti mohou dočíst sami, když si knihu u nás půjčí.

CÍRKEVNÍ ZPRÁVY

Římskokatolická farnost Kostelec nad Orlicí

Římskokatolická farnost Kostelec nad Orlicí
Jiráskovo náměstí 71, 517 41 Kostelec nad Orlicí
P. Mgr. Ing. Vladimír Handl, farář
telefon: 731 604 685, e-mail: rkfd.kostelec.no@centrum.cz

Pravidelné mše svaté Kostelec nad Orlicí, kostel sv. Jiří
Úterý – 18:00, Čtvrtek – 18:00, Pátek – 18:00, Středa, Sobota – 08:00
Neděle – 09:45

Adorace (Lichá) v kostele sv. Jiří pravidelně hodinu před večerní mší sv. od 17:00 (v úterý od 17:30) ohlášená v neděli od 18:00. Během adorací příležitost ke sv. smíření. Časy bohoslužeb a adorací sledujte přednostně a aktuálně na webu farnosti nebo na vývěsce před farou.

Náboženská obec Církev československé husitské v Kostelci nad Orlicí

Duchovní správa: farářka Mgr. Petra Šenková,
Rychnov nad Kněžnou, Bezručova 16,
tel. 739 937 714, e-mail: senkovap@seznam.cz

Předsedkyně rady starších: Mgr. Petra Štěpánková, Doudleby nad Orlicí
e-mail: petrastepankova20@seznam.cz

Od května 2026 už pravidelné bohoslužby Církev československé husitské v kostelíku J.A. Komenského nebudou. Nejbližší bohoslužby se konají každou 1. a 3. neděli v měsíci v 10:00 v Husově sboru (Švermova 290) v Doudlebcích nad Orlicí. Pro bližší informace volejte farářku P. Šenkovou.

Bližší informace na vývěsce u sboru.

Československá církev evangelická, sbor Kostelec nad Orlicí

Farář: Mgr. Michael Erdinger, Masarykovo náměstí 19, Třebechovice pod Orebem, tel. 606 930 630
Kurátor: František Šimeček, telefon 777 321 781
e-mail: kostelec-nad-orlici@evangnet.cz
Bližší informace ve vývěsce u sboru.

Noc kostelů

Letošním tématem Noci kostelů pořádán 29.05. v kostele sv. Anny v Kostelci nad Orlicí byla odvaha. Chtěli bychom tuto akci připomenout následujícím textem.

Odvahou k hrdinství – M. Kolbe a Marika

Maximilián Maria Kolbe byl polský římskokatolický kněz, minorita, filosof, teolog, misionář. Mimo jiné propagoval používání moderních prostředků při pastorační a evangelizační, v klášteře Niepokalanów, který v Polsku založil a vedl, zřídil obrovské tiskářské závody, které produkovaly katolické časopisy i další tiskoviny. Založil též Rytířstvo Neposkvrněné, které mělo už za jeho života tisíce členů. V únoru 1930 vyrazil se čtyřmi řeholníky přes Středozemní moře a Indický oceán dobývat pro Rytířstvo Neposkvrněné lidská srdce na Dálném východě.

Po necelém roce Maximilián Maria otevřel japonský Niepokalanów na úbočí hory Hikosan a nazval ho: „Mugenzai no Sono“ – Zahradou Neposkvrněné. V témže roce 1931 založil noviciát a do pěti let otevřel malý seminář. Péče o formaci a výchovu místních adeptů mu byla doporučena papežem. Tisk považoval za mimořádně významný prostředek šíření víry a svůj časopis nabízel i nevěřícím a nekatolickým.

Za druhé světové války zřídil ve svém domovském klášteře tajné úkryty pro uprchlíky před nacismem, kterými prošlo postupně asi 2–3 tisíce lidí. Řeholníci i jinak pomáhali odboji, zejména jako poslové, kontaktní osoby a padělatelé dokladů.

V roce 1941 byl Kolbe pro svoji protinacistickou činnost zatčen a deportován do koncentračního tábora. Zemřel v táboře Auschwitz, když nabídl svůj život výměnou za život otce rodiny Franciszka Gajowniczka, jednoho z deseti vězňů, kteří byli odsouzeni k smrti hladem za to, že z tábora předtím jeden vězeň utekl.

Dne 12. října 1971 ho papež sv. Pavel VI. prohlásil za blahoslaveného a 10. října 1982 byl sv. Janem Pavlem II. svatořečen.

Z hlavní soutěže loňského Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary vstoupil do českých kin film slovenské režisérky Ivety Grófovej Ema

a smrtihlav. Příběh maďarské vdovy Mariky se odehrává ve válečných čtyřicátých letech minulého století, v době silící nenávisti slovenského státu k Židům i Maďarům a prvních transportů do koncentračních táborů. Marika přichází o práci v bratislavském krejčovství, protože jeho majitelka je Židovka. „A Maďarku by tu stejně taky nesnesli,“ říká Marice, když jí sděluje, že zitra už nemá chodit.

Marika se tedy vrací do rodné vsi na slovensko-maďarském pomezí, kde jí po manželovi zůstal statek. Ke svému překvapení zjistí, že v její stodole je ukrytý malý Šimon, židovský synek majitelky bratislavského salonu. Je postavena před tisnivou volbou, mohla by chlapce vydat do transportu, je z celé situace vyděšená, protože v případě, že ho bude ukrývat, ji hrozí trest nejvyšší. O chlapce se ale nakonec rozhodne postarat a před transportem ho ochránit.

Příběh ukrývaného chlapce není jediným v celém filmu, odehrává se na pozadí událostí na Slovensku během válečných let a velmi dobře přibližuje multikulturní slovenský jih i dobovou situaci silícího nacionalismu protlačovaného ozbrojenou složkou Hlinkovy lidové strany (pravicová politická strana, která působilá v první polovině 20. století, cílem byla autonomie Slovenska). Národnostní, rasová a náboženská nenávist ze světa nemizí, aktuálnost je tedy zjevná. Pro české diváky může být navíc přínosné poznat situaci právě mezi Slováky a Maďary, o níž se toho zase tak příliš většinou neví.

Dva příběhy ze stejné doby, dva příběhy konkrétního člověka – kněze a příběh anonymní ženy. Maximilián Kolbe, vzdělaný, horlivý věřící v Boží prozřetelnost je postaven před situací, která může osvědit jeho víru. Dobrovolně se vydává na smrt za svého bližního, otce rodiny. Vdova Marika je do své role postavena zcela nečekaně a bez možnosti se s ní vyrovnat. Vnitřně se rve se svým svědomím, úzkostí a strachem. Nakonec vítězí její lidství. Strach, úzkost o sebe i chlapce, kterého ukrývá, ale zůstávají a stávají se součástí jejího života.

Kde jinde hledat téma odvahy, než v těchto dvou osudech? Odvaha kněze pramení z vyzrálé víry, je vedena jasně a zřetelně. I pater Kolbe ale musel nepochybně bojovat se strachem i úzkostí, když se rozhodl pro odvážný čin, který je činem hrdiny a mučedníka. Filmová Marika neumírá, ale na konci příběhu stále bojuje o život chlapce, který těžce onemocní a ona stojí před další volbou. Zavolal lékaře, který jí i dítě může prozradit? Stav chlapce však pomoc vyžaduje. V této fázi Maričina i Šimonova života film končí a není zřejmé, jaký byl jejich další osud.

Oba příběhy jsou o odvaze. Pater Kolbe i Marika, každý z jiného prostředí, ale v podobné situaci. Mrazivé příběhy, ve kterých byl zcela jistě přítomen strach, ale něco, co přesahuje naše možnosti, jim oběma pomohlo k činům nejušlechtlejším. K oběti života za život jiného, k potlačení a boji s vlastním strachem a sobectvím. Můžeme tedy říci, že jejich odvaha byla bránou k hrdinství.

Přejme si, abychom se nikdy nemuseli dostat do situace kněze Kolbeho ani vdovy Mariky, ale budeme-li před ní přece jen postaveni, prosíme Boha, abychom od Něho dostali vše potřebné k tomu zachovat se jako oni.

M. Slavíková

Adopce pišťal – pomozte obnovit hlas kosteleckých varhan

Milí přátelé hudby a všichni, kterým je blízká krásná chrámových varhan, historické kostelecké varhany procházejí rozsáhlou rekonstrukcí. Nástroj, který od roku 1863 doprovází bohoslužby, slavnosti i koncerty, potřebuje odbornou opravu, aby mohl znovu znít v plné kráse a sloužit dalším generacím. V letošním roce probíhá již 3. etapa obnovy těchto varhan a za přispění Královéhradeckého kraje se zde již investovalo 1 172 000 Kč. Na dokončení obnovy varhan je zapotřebí zajistit ještě necelých 800 000 Kč. Rozhodli jsme se proto od 01.07. 2026 otevřít možnost adopce jednotlivých pišťal.

Každý, kdo chce podpořit obnovu varhan, si může symbolicky „adoptovat“ pišťalu či celý rejstřík. Adopce je příležitostí stát se trvalou součástí našeho chrámu a zanechat otisk v něm, co bude znít ještě mnoho desítek nebo stovek let.

Jak adopce funguje?

- Vyberete si libovolnou pišťalu z dostupného seznamu na stránkách farnost.kno.farnost.cz/adopce
- Každá pišťala má svou velikost, tón a hodnotu – od nejmenších v délce tří centimetrů po majestátní čtyřmetrové basové.
- Po adopci získáte adoptiční certifikát a vaše jméno (pokud budete chtít) bude uvedeno v seznamu dárců, který bude po rekonstrukci umístěn do skříně varhan.
- Přispějete přímo na náš bankovní účet č. 1241887399/0800 určený pro rekonstrukci varhan. Můžete použít i QR kód. Do zprávy pro příjemce uveďte slovo ADOPCE a označení Vámi vybrané pišťaly nebo rejstříku, své příjmení a kontaktní telefon.

Proč je podpora potřeba?

Rekonstrukce varhan je odborná a nákladná práce – jde o stovky hodin restauratorů, varhanářů i intonerů. Každá přijatá částka pomáhá vrátit nástroj jeho jedinečný tón, stabilitu a dlouhou životnost.

Děkujeme!

Děkujeme všem dárcům, kteří už přispěli, i těm, kteří teprve přispět plánují. Každá přijatá koruna pomáhá, aby se hlas našich varhan mohl znovu rozeznat čistě, krásně a silně.

Realizováno za finanční podpory
Královéhradeckého kraje